RECHTSPRAAK

UWV heeft niet onrechtmatig gehandeld door gebrekkige motivering in deskundigenoordeel en door het weigeren van het afgeven van een tweede deskundigenoordeel. De door werknemer gevorderde schadevergoeding wordt afgewezen.

Feiten

In de periode 1 juli 2022 tot 1 mei 2025 was werknemer in dienst bij werkgever. In september 2023 heeft werknemer zich ziek gemeld. Tussen werknemer en werkgever is vervolgens discussie ontstaan, omdat werkgever een eenmanszaak runt en stelde de loondoorbetaling van werknemer niet te kunnen betalen. In dat kader heeft ook mediation tussen partijen plaatsgevonden. Op 27 mei 2024 heeft het UWV een deskundigenoordeel afgegeven over de re-integratie-inspanningen van werkgever, waarin werd geoordeeld dat deze voldoende waren. Op 9 juni 2024 en op 4 september 2024 heeft werknemer een nieuw deskundigenoordeel aangevraagd bij het UWV. Het UWV is daartoe niet overgegaan. Vervolgens heeft werknemer zich op 19 november 2024 beter gemeld bij het UWV. De arbeidsovereenkomst tussen werknemer en werkgever is door de kantonrechter met ingang van 1 mei 2025 ontbonden wegens een duurzaam verstoorde arbeidsverhouding. Tussen partijen is ook een bestuursrechtelijke procedure gevoerd, omdat het UWV het bezwaar van werknemer tegen het deskundigenoordeel kennelijk niet-ontvankelijk heeft verklaard. De Centrale Raad van Beroep heeft bij uitspraak van 9 april 2025 geoordeeld dat de rechtbank terecht heeft overwogen dat het deskundigenoordeel geen besluit is in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb. Vervolgens heeft werknemer een formele tuchtklacht ingediend tegen de arbeidsdeskundige. In onderhavige procedure vordert werknemer dat het UWV wordt veroordeeld tot betaling van een bedrag van € 49.341,82, vermeerderd met rente en kosten. Werknemer legt daaraan ten grondslag dat het UWV onrechtmatig jegens hem heeft gehandeld door een gebrekkig en feitelijk onjuist deskundigenoordeel af te geven. Ook de herhaaldelijke weigering van het UWV om een nieuw deskundigenoordeel af te geven is volgens werknemer onrechtmatig. Had het UWV op zorgvuldige wijze een nieuw deskundigenoordeel afgegeven, dan zou daarin zeer waarschijnlijk zijn geconcludeerd dat de voormalige werkgever van werknemer niet aan zijn re-integratieverplichtingen had voldaan. In dat geval had de kantonrechter in de ontbindingsprocedure vermoedelijk een billijke vergoeding toegekend.

Oordeel

De kantonrechter oordeelt als volgt. De kantonrechter constateert dat de motivering van het

deskundigenoordeel door de arbeidsdeskundige wat te kort door de bocht lijkt. Achteraf leek de arbeidsdeskundige dat zelf ook in te zien. In haar verweer in de tuchtprocedure heeft de arbeidsdeskundige namelijk verklaard dat zij in het deskundigenoordeel niet expliciet genoeg is geweest. Tegelijkertijd heeft zij verklaard dat er al langere tijd problemen waren tussen partijen. Uit dit verweer kan worden opgemaakt dat de arbeidsdeskundige tot dezelfde conclusie was gekomen, namelijk dat geen re-integratiekansen zijn gemist, als zij haar besluit wel explicieter had gemotiveerd. Voor het vonnis van de kantonrechter geldt hetzelfde. Weliswaar wordt daarin verwezen naar het deskundigenoordeel van het UWV en wordt dit oordeel overgenomen, maar tegelijkertijd heeft de kantonrechter geconstateerd dat partijen beiden hebben bijgedragen aan de verstoorde arbeidsrelatie. Op basis van meerdere omstandigheden heeft de kantonrechter geen reden gezien om werkneemster een billijke vergoeding toe te kennen. Ook bij een andere conclusie in het deskundigenoordeel van het UWV, had het oordeel van de kantonrechter dus zeer waarschijnlijk niet anders geluid. Al met al kan niet worden vastgesteld dat daadwerkelijk re-integratiekansen zijn gemist. In zoverre was het deskundigenoordeel dan ook juist, wat er ook zij van de motivering. Maar zelfs al zou het deskundigenoordeel van het UWV onrechtmatig zijn, dan volgt uit het voorgaande dat dit niet heeft geleid tot schade bij werknemer. Ook het niet afgeven van een nieuw deskundigenoordeel kan niet als onrechtmatig worden aangemerkt. Omdat het UWV niet verplicht is om een tweede deskundigenoordeel af te geven, mocht het er in beginsel voor kiezen om de aanvraag daartoe van werknemer niet in behandeling te nemen. De rechtbank wijst de vorderingen van werknemer af.

Instantie: Rechtbank Amsterdam
Datum uitspraak: 03-12-2025
ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2025:11340
Zaaknummer: C/13/770809 / HA ZA 25-1170
Rechters: A.J. Beukenhorst
Advocaten: P.F.A. Reichenbach en I.M.C.A. Reinders Folmer
Wetsartikelen: 32 SUWI, 32a SUWI en 1:3 Awb